

Danske Universiteters udspil til kriterier for fremtidens akkreditering

1. Det er relevant og rigtigt med ekstern akkreditering baseret på de europæiske standarder og guidelines (ESG).
2. Det er vigtigt, at akkrediteringen finder sted på institutions- eller fakultetsniveau og ikke (som hidtil) på enkeltuddannelsesniveau, fordi det skal synliggøres, at institutionen har ansvaret for kvaliteten af uddannelserne.
3. Et nyt akkrediteringssystem bør fokusere på institutionernes kvalitetssikringssystemer, hvorved systemet vil få præg af auditering.
4. Tendensen til kontrol og bureaukrati skal reduceres. Det er afgørende, at akkrediteringsmodellen medvirker til at sikre, at flest mulig midler bruges til forskning og uddannelse – ikke til unødigt administration.
5. Universitetsevalueringen fra 2009 og EUA's autonomy scorecard viser samstemmende, at danske universiteter i international sammenligning har meget lille autonomi på uddannelsesområdet. Danske Universiteter anbefaler derfor, at akkrediteringsmodellen udformes så den ikke indskrænke universiteternes handlemuligheder. Danske Universiteter er i den forbindelse bekymret for hvilke konsekvenser en ministeriel prækvalificering vil have.
6. Lovgivningen for det nye akkrediteringssystem bør være så overordnet, at akkrediteringen kan tage højde for institutionelle forskelle. Denne fleksibilitet skal føres videre i eventuelle bekendtgørelser og vejledninger fra Akkrediteringsinstitutionen.
7. Systemet bør suppleres med et begrænset antal stikprøver af de enkelte uddannelser. Det er afgørende, at stikprøvemodellen ligger i forlængelse af principperne for auditering af institutionernes kvalitetssikring, således at disse to redskaber danner et samlet system og ikke bliver to adskilte systemer.
8. Lovgivning og akkrediteringspraksis skal være fleksibel nok til at universiteterne kan udbyde uddannelser med et internationalt sigte (f.eks. når de udbyder uddannelser i udlandet), og det skal være muligt for universiteterne at anvende internationalt anerkendte akkrediteringsinstitutioner, når dette er relevant.
9. Akkrediteringsinstitutionen bør organisere og systematisere de indsamlede oplysninger, så de også er anvendelige for universiteterne, eksempelvis når de søger oplysninger om sammenlignelige uddannelser. Men der skal ikke opbygges en videntcenterfunktion eller foretager undersøgelser, der ligger

uden for akkrediteringsopgaven og pålægger universiteterne at levere yderligere materiale.

10. Overgangen til et nyt akkrediteringssystem bør være så hurtig og omfatte så få administrative belastninger som muligt. Der bør således ikke være faser, hvor universiteterne har et dobbelt akkrediteringsarbejde – både uddannelsesakkreditering og institutionsakkreditering.

Danske Universiteter